

POWTYKAĆ (2) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

praet 3 pl m pers powtykali (1). \diamond *impers praet* powtykano (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Wetknąć, wsadzić wiele (też wielu osobom) [co] (2) : Mąlo potym Rybitwowie ná ono mieyfce w czołnach przyplłynawfzy/ ony lalki obaczyli/ á domyfliwfzy fię zdrády/ co ná nagłębzfym y naprzykrzeyfzym wirze Wiłfy ony lalki álbo źerdzi powtykáli. *StryjKron* 437.

Zwrot: »[komu] kneble w gębę powtykać« (1): Bo im zarázem kneble w gębę powtykano/ Y iáko capy krępe w kupie powiązано. *KmitaSpit* B2v.

Formacje współrdzenne cf TKNAĆ.

SBu